

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

1/2007
Leden

Náklady: 7,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-5

- Sloučení farností
- Opravy stavebních objektů v roce 2006
- Výkaz o hospodaření v roce 2006
- Živý růženec
- P. Tomáš Holub
- Vánoční poděkování
- Služba lektora
- Příprava dětí na 1. sv. přijímání

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 6

- Úryvky z pastýřského listu
- Diecézní setkání ministrantů v Pardubicích

SALESIÁNI str. 7

- Program oslav svátku Dona Bosca 2007

RODINY str. 7

- Modlitby rodičů za děti

CHARITA - MISIE str. 8-9

- Oblastní charita Pardubice děkuje
- Být králem
- Teror možností?

KATECHEZE str. 9-10

- Alfred Schilling: Desatero Božích přikázání

MLÁDEŽ str. 11

- Silvestr v kraji Maryčky Magdonovy
- Inzerát

KALENDÁŘ str. 12

Venku je mnohem více jaro než zima a z novin se dozvídáme, že pro stavební firmy je to terno, neboť jejich náklady klesají v desítkách procent. Stejnou spokojenost vyjadřují i silničáři. Na druhé straně nám media zprostředkovávají zoufalé reakce provozovatelů vleků či prodejců zimního oblečení, kterým jde o ekonomické přežití nebo alespoň o obrovské finanční ztráty.

Já osobně jsem z takovéto zimy docela smutný, protože se jako velký fanda lyžování bojím, že letošních obloučků na sjezdovce a propocených triček pořádném zápřahu v běžecké stopě asi moc nebude.

Škoda, ale co se dá dělat.

U mnoha lidí kolem

sebe však v současných dnech vnímám v souvislosti s nezvyklým počasím ještě jakýsi jiný a mnohem hlubší neklid, než jen starost o finance či vydařenou zimní dovolenou. Neklid z toho, že něco, co patří k jistotě lidského života, k jejich trvalé zkušenosti, tedy pravidelné střídání ročních období s předvídatelným počasím vlastně až tak velká jistota být nemusí. A co pak zůstává jistotou? Co je tím

základem, na kterém je možné stavět?

Poctivě musím přiznat, že takového neklidu ani já sám nejsem ušetřen. Pokaždé když ráno vyjdu ven do města a dýchne na mne místo mrazivého počasí vlažný vzduch, tak mnou projede takové zvláštní zachvění: Jak to půjde dál?

Chci ale také říci, že v takovéto chvíli je pro mne velikou posilou a radostí prorok Habakuk se svým zvoláním:

„I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm - a já si dodám vám i

kdyby zmizel všechno, kdyby zmizel všechno sníh a už nikdy se nedalo lyžovat..., *já budu jásosem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který je má spása.*“ (Hab 3,17n).

Je to zvolání, které mne vede k prohloubení skutečné praktické víry, že to na co se mohu ve svém životě spolehnout opravdu není pouze stálost počasí...

P. Tomáš Holub

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

SLOUČENÍ FARNOSTI PARDUBICE - NA SKŘIVÁNKU S FARNOSTÍ PARDUBICE - ARCIDĚKANSTVÍ

V souvislosti s působením salesiánů v Pardubicích od druhé poloviny třicátých let minulého století byla v roce 1947 biskupem Mořicem Píchou zřízena farnost Pardubice – Na Skřivánku, jejíž teritorium bylo vytýčeno takto: Část města oddělená železniční tratí Praha – Česká Třebová, tratí Hradec Králové – Havlíčkův Brod a řekou Chrudimkou. Projektovaný salesiánský ústav zahrnoval také kostel sv. Václava. Ale následující léta všechny velkolepé plány zbořila. Řeholníci byli odvezeni do internačních táborů a rozestavěný ústav obsadili vojáci. Provizorní kaple sloužila ještě asi do roku 1952 jako bohoslužebný prostor a když ho církve musela opustit, biskup M. Pícha pro zachování farnosti prohlásil nejbližší kostel sv. Jana Křtitele za kostel farnosti Pardubice – Na Skřivánku (i když nestojí na území farnosti).

Na začátku 90. let, když se řeholím vracely některé jejich domy, došlo také k návratu komunity salesiánů Dona Boska do Pardubic. Provinciál salesiánů rozhodl, že nepřevzme duchovní správu farnosti Pardubice – Na Skřivánku, ale povedou Salesiánské středisko mládeže.

Římskokatolická farnost Pardubice – Na Skřivánku se stala doslova virtuální. Doposud měla sice přidělené IČO a byla registrovaná jako právnická osoba na MK ČR. Z toho plyne povinnost vést účetnictví a knihu korespondence, ale nulové položky na začátku i konci roku a prázdné

stránky jednacího protokolu ukazují na neopodstatněnost takové existence.

Salesiánské středisko mládeže je právnickou osobou a vede vše samostatně. Matriční doklady předává do farnosti. Kontribuční poplatky odevzdává na biskupství přes farnost Pardubice, běžné sbírky při bohoslužbách používá pro své režijní hospodaření. Mimořádné sbírky ohlášené biskupstvím zasílá přímo na biskupství nebo na Salesiánskou provincii do Prahy.

Z těchto důvodů došlo biskupství královéhradecké k rozhodnutí ze dne 27. prosince 2006, (N.E.: 2384/2006) sloučit dle ustanovení kán. 121 CIC ke dni 1. ledna 2007 církevní právnickou osobu

Římskokatolickou farnost Pardubice - Na Skřivánku se sídlem Kostelní 92, Pardubice - Staré Město, Pardubice, 530 02 Pardubice 2, IČ: 64243478

s církevní právnickou osobou

Římskokatolická farnost - arciděkanství Pardubice se sídlem Kostelní 92, Pardubice - Staré Město, Pardubice, 530 02 Pardubice 2, IČ: 42939534.

Římskokatolická farnost - arciděkanství Pardubice je tímto sloučením právním nástupcem sloučované církevní právnické osoby.

Toto rozhodnutí je z titulu práva. Věříme však, že dosavadní spolupráce na rovině pastorační se bude ještě více rozvíjet a navzájem se budeme obohacovat a spolupracovat na společném díle.

Mons. Josef Kajnek

OPRAVY STAVEBNÍCH OBJEKTŮ V ROCE 2006

V letošním roce se opět pokračovalo v opravách stavebních objektů pardubické farnosti. Jsou téměř dokončeny práce na interiéru arciděkanství, zbývá provést drobné nedodělky a během měsíce ledna dostavět krb. Pokud to bude možné, v příštím roce chceme pokračovat opravou fasády a úpravou farní zahrady. Tím by stavební práce na faře měly být ukončeny.

Kostel Panny Marie Sedmibolestné doznal výrazné změny restaurováním sochařské výzdoby a štuků na severní fasádě, současně byla

provedena oprava omítek na části ambitu. Pokud to finanční možnosti dovolí, pokračovalo by se restaurováním kamenných prvků a vitráží na kostele a opravou omítek na obou objektech.

Na tyto opravy přispělo Ministerstvo kultury ČR, Magistrát města Pardubice i Pardubický kraj prostřednictvím Ing. Romana Línka, který zajistil několik významných sponzorů na opravu budovy arciděkanství.

Děkujeme za finanční pomoc i jiné přispění. Upřímně Pán Bůh zaplať. hk

PŘEHLED VÝDAJŮ NA STAVEBNÍ ÚPRAVY A ZDROJE FINANCOVÁNÍ

č.	objekt	Ministerstvo kultury ČR	Magistrát města	vlastník	Řecko katolická církev	celkem Kč
1	kostel Panny Marie Sedmibolestné	150 000	771 535	300 000	30 030	1 251 565
2	ambit kostela P. Marie Sedmibolestné	200 000		55 326		255 326
3	budova arciděkanství v Pardubicích	150 000	158 451	549 906		858 357
Celkem		500 000	929 986	905 232	30 030	2 365 248

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VÝKAZ O HOSPODAŘENÍ (SLOUČENÉ) ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI PARDUBICE V ROCE 2006

PŘÍJMY	KČ	VÝDAJE	KČ	
Nájemné	77 704,00	Výdaje (vč.daní), související se zdaňovanými příjmy	-45 508,00	
Prodej majetku, úrok z term. vkladů a ostatní "zdaňované" příjmy	16 263,51	Mzdy a ostatní srážky	226 121,00	
Sbírky	882 742,00	Daň z příjmu zaměstnanců	21 198,00	
Dary fyzických a právnických osob	859 693,50	Soc. a zdrav.pojištění zaměstnanců	121 969,00	
Úroky z vedení běžného účtu	296,35	Bohoslužebné výdaje	50 823,50	
Příspěvek obecní, okresní a státní	1 429 986,00	Režijní výdaje	509 400,36	
Ostatní příjmy	8 533,00	Oprava památek	2 365 248,40	
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: auto;"> <p>I když rozdíl příjmů a výdajů je minusový, nemáme dluhy, protože ten rozdíl byl uhrazen ze zůstatků z r. 2005</p> </div>		Opravy ostatní	2 451,10	
			Odesl. sbírky a příspěvky diecézi	235 380,00
			Dary a charitativní výdaje	28 930,50
			Daň z příjmu právnických osob, z nemovitostí	2 431,00
			Nákup dlouhodobého majetku	135 171,00
			Ostatní výdaje	13 867,50
CELKEM	3 275 218,36	CELKEM	3 667 483,36	

PŘÍSPĚVKY		ODESLANÉ SBÍRKY A PŘÍSPĚVKY	
Města	929 986,00	Svatopetrský haléř	27 550,00
Kraje	0,00	Plošné pojištění	22 440,00
Státu (MK)	500 000,00	Charita	35 760,00
CELKEM	1 429 986 ,00	Bohoslovci	16 900,00
		Potřeby diecéze	54 250,00
		Církevní školství	17 840,00
DARY			
Tuzemské	859 693,50	Jiné účely	19 900,00
Zahraniční	0,00	Misie	40 740,00
CELKEM	859 693,50	CELKEM	235 380,00

Všem přispívajícím do sbírek Pán Bůh odplat' !

Sestry a bratři!

Chceme vás upozornit na možnost zapojit se do **ŽIVÉHO RŮŽENCE**.
 Objevilo se totiž několik volných „růží“.
 Zájemci se mohou hlásit u paní Dařbujanové,
 tel. 466 264 640
 nebo na faře u p. Kylara.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

P. TOMÁŠ HOLUB

Milí všichni, byl jsem požádán, abych se jako nový obyvatel pardubické fary představil, tak to rád činím:

16. 8. 1967

začátek mého života v Červeném Kostelci,
postupné obohacení o sestru, bratra, sestru,
bratra
zkrátka moc fajn a žádná nuda

1981 – 1985

gymnaziální léta v Náchodě,
nadšený volejbalista
*skvělá studentská léta s počátečním přesvědče-
ním, že sport je osud i budoucnost*

1983

docela těžká žloutenka, pohled na život
z perspektivy nemocniční postele
*Hospodin má podivuhodné cesty jak nabídnout
jinou variantu života*

1985 – 1987

seminář v Litoměřicích, studia lačným seminarista
řád v semináři, který štvál, ale mnohému naučil

1987 – 1989

základní vojenská služba, Klecany u Prahy a
posledních 14 dní Pardubice (!)
*zkušenost, že pravdu může mít ten, kdo víc
řve..., a k tomu šikana*

1989 – 1990

seminář v Litoměřicích,
revolucionář se vším všudy
zážitek otevřenosti a nových výzev

1990 – 1991

studium teologie v Salzburgu, ambiciózní
student se spoustou otázek v hlavě
úplně nový rozměr studia i života hltaný naplno

1991 – 1993

dokončení studia v Praze na teologické fakultě,
dost velký kritik všeho
*velmi obohacující možnost srovnání 3 seminářů
a 3 fakult během studia a formace*

1993 – 1996

kaplanská léta v Kutné Hoře, učitel na církevním
gymnáziu
*napínavý i krásný život na nově vznikající škole,
otevření a kamarádští lidé ve farnosti*

1996 – 1997

vojenská jednotka IFOR/SFOR, Dona Ljubija,
Bosna, vojenský kaplan
*hození do neznámé vody, obrovská i když velmi
náročná zkušenost víry*

1997 – 1998

Ministerstvo obrany, příprava smlouvy o vzniku
Duchovní služby v armádě
*prostředí generálů, politiků, představitelů
ekumeny a hledání konsensu mezi nimi*

1998

4. brigáda rychlého nasazení, Havlíčkův Brod,
vojenský kaplan
vojenský seskok padákem

1998 – 2006

Generální štáb Armády České republiky,
hlavní kaplan
*jedinečná zkušenost bratrského společenství
mezi vojenskými kaplany z různých církví*

1. 10. 2006 – 31. 5. 2007

Praha a Pardubice, kněz a poradce ministra
obranu ČR,
*postupný návrat do diecéze, kněžského
a farního společenství*

1. 6. 2007 - ?

Pardubice, kněz
život s lidmi a práce na doktorátu

*Těším se na Vás!
Tomáš Holub*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VÁNOČNÍ PODĚKOVÁNÍ

Zřejmě většině z nás ještě hlavou zní vánoční koledy, a když se jen trochu zasníme, cítíme vůni kadidla...

Ani se tomu nechce uvěřit, že ty krásné vánoční okamžiky jsou už za námi. Jistě máme radost, že jsme mohli druhé obdarovat, rozzářit dětské oči, prožít ty neopakovatelné chvíle štěstí. Zdrojem vánoční radosti je docela malé dítě položené do jeslí a zavinuté do plenek. Máme touhu se s ním setkat, jít spolu s pastýří se mu poklonit. A přeci: vycházíme ze svých domovů a jdeme za ním tak blízko, jak jen je to možné. Vejdeme do chrámu a prožíváme ten zázrak setkání s ním. Klaníme se mu spolu s anděly, kteří, ač je nevidíme, jsou zde v tak hojném počtu zastoupeni, zpíváme „Sláva na výsostech Bohu...“, prožíváme zvláštní slavnostní dotyk nebe se zemí. Jsme to my, kdo je obdarován a to způsobem, který naprosto přesahuje naše vnímání. S nebeským pokrmem v ústech i duši jdeme do ústraní svého srdce a docela intimně pronášíme slova díků.

A právě tato slova díků chceme dnes vyslovit

našim kněžím. Děkujeme vám za všechny ty krásné chvíle s Ježíšem, které jste nám zprostředkovali. Bez vás by byly kostely prázdné a naše srdce vyprahlá. To, co možná někdy považujeme za samozřejmost, je pro mnoho lidí na světě pouhým snem.

Děkuje za vaši dobrotu a obětavost. Děkujeme za vaše modlitby a za každé slovo povzbuzení. Děkujeme za nekonečnou vynalézavost v nejrůznějších aktivitách, které nám pomáhají neprožívat naše dny v šedi a stereotypu.

Děkujeme otci Antonínovi za to, že dokázal v Pardubicích vytvořit atmosféru farní rodiny, atmosféru vstřícnosti a otevřenosti. Děkujeme za jeho laskavost a bezprostřednost.

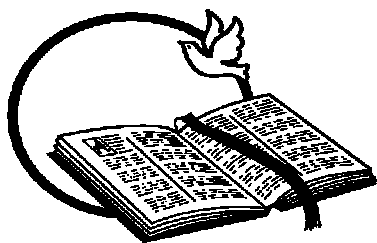
Děkujeme otci Tomášovi za jeho niterný a citlivý přístup, zvláště k liturgii.

Děkujeme Filipovi za jeho mládí a vřelost. Děkujeme za jeho obětavost a vynalézavost, se kterou se stará o ministranty.

Díky.

Pardubické rodiny

SLUŽBA LEKTORA

Vrcholem a zdrojem celého života církve je mše svatá. Všichni jsme zváni k aktivní účasti při slavení eucharistie. Takovou účastí je např.: úmysl, se kterým přicházíme a symbolicky ho klademe na oltář spolu s chlebem a vínem; zpěv, společná modlitba; přijímání eucharistie; naslouchání Božím slovu. Kromě toho vykonávají někteří zvláštní služby, mezi které patří i služba **lektora**.

Jedná se o důležitou službu ve prospěch celého společenství věřících. Potvrzují to i slova papeže Pavla VI.: *Aby věřící z poslechu posvátných čtení pojali k Písmu svatému ve svém srdci něžnou*

a živou náklonnost, je nutné, aby lektori, tímto úkolem pověřeni, byli k němu způsobili a pečlivě se připravovali.

Během měsíce února a března bychom rádi uspořádali čtyři setkání pro ty z vás, kteří již tuto službu vykonáváte - ve všedních dnech nebo v neděli předčítáte čtení nebo přímlyvy - nebo byste se na ni rádi podíleli. Náplní setkání bude prohloubení znalostí z Písma svatého a liturgie, řekneme si několik praktických rad pro lektory a pohovoříme také o tom, jaké místo Bible má nebo by měla mít v našem životě.

Zájemce o službu lektora prosíme, aby se přihlásili na faře do **úterý 23. ledna**.

P. Antonín

Příprava dětí na 1. svaté přijímání, případně ke svátosti křtu (děti ve věku 7 - 14 let), se bude konat každé úterý od 17 hod. na faře.

První setkání se uskuteční 23. ledna 2007.

Rodiče dosud nepřihlášených zájemců prosíme o kontaktování

paní Marie Zimmermannové, která přípravu povede.
Tel.: 737 215 335.

ZPRÁVY Z DIECÉZE

ÚRYVKY Z PASTÝŘSKÉHO LISTU DIECÉZNÍHO BISKUPA MONS. DOMINIKA DUKY K NOVÉMU ROKU 2007:

Rok 2007, Rok katecheze, musí být také rokem obnovy duchovního života v rodině. Pevná rodina je ta, kde se manželé spolu modlí. To dokazuje i statistika, vycházející z průzkumu rodinného života. Minimalizuje se napětí mezi generacemi tam, kde se rodiče, prarodiče, jako i děti a vnuci společně modlí. Upevňuje se rodina, která společně slaví Eucharistii ve farním společenství. Rodiče jsou prvními svědky ve víře svým dětem jak vlastním životem, tak výchovou. Předškolní náboženská výchova je nesmírně důležitá pro další život člověka.

Drazí rodiče, případně i prarodiče, rovněž tak křestní a biřmovací kmotři, náboženská výchova a výuka ve škole či na faře není okrajovou záležitostí. Množí se časté tvrzení rodičů, že vedle rytmiky, baletu, hraní na hudební nástroj a dalších zájmových kroužků není již v rozvrhu dětí místo pro náboženství. Musím vás však naléhavě upozornit, že výchova k náboženským a mravním hodnotám patří k základním pravdám lidského života. Rozhodujeme společně o budoucnosti této země. Žádný stát, žádná politická strana, žádný spolek, žádná banka či pojišťovna vám nezajistí vaši budoucnost, ani budoucnost vašich dětí. Nebude-li rodina pevným útočištěm a základní oporou, naše evropská civilizace nepřežije.

Katecheze v rodinách i ve škole, katecheze dospívajících mladých i dospělých je požadavek doby. Je to požadavek našeho přežití a našeho života.

Do nového roku 2007 přeji vám, vašim rodinám, především nemocným a starším, kteří se již nemohou účastnit nedělních a svátečních bohoslužeb, ale podporují nás svými modlitbami a trpělivým snášením nemoci, hojnost Božího požehnání a síly. Prosím vás, vezměte do svých rukou katechismus a jeho četba ať prohloubí a upevní vaši víru.

Na přímluvu Panny Marie, Matky Boží vám spolu s biskupem Josefem a arcibiskupem Karlem vyprošujeme požehnání ve jménu Otce + i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Váš biskup + Dominik

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ V PARDUBICÍCH

Ve dnech 13. a 14. dubna (pátek večer a sobota)
se v naší farnosti uskuteční

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ.

Hlavní program bude v sobotu, kdy očekáváme, po loňské zkušenosti, kolem 300 ministrantů.
Pro asi 50-60 z nich bude možnost již večerního programu v pátek
a přespání do následujícího dne.

**Pro celou naši farnost se jedná o vhodnou příležitost, abychom společně připravili
dobré zázemí a prostředí pro všechny, kteří přijedou.**

Při přípravě a průběhu setkání bude celá řada možností pomoci.

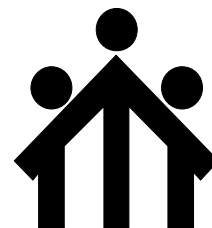
Již nyní vás všechny prosíme o modlitbu a ochotu pomoci.

jáhen Filip

SALESIÁNI

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE SKM
ZVE VŠECHNY DĚTI, MLADÉ A RODINY
NA SPOLEČNÉ OSLAVENÍ SVÁTKU DONA BOSKA,
ZAKLADATELE SALESIÁNSKÉ KONGREGACE.

PROGRAM OSLAV SVÁTKU DON BOSKA 2007

Sobota 27. ledna

06:20 hod – florbalový turnaj žáků 92-94 roč. Uhřetěves Praha

Sobota 27. ledna

08:30 hod - zabíjačka na dvoře

10:30 hod - přednáška v kapli se mší svatou

14:00 hod - sportovní odpoledne ve středisku ve dvojicích (volejbal, kulečnick, kalčo, šipky)

14:00 hod - zvuková zkouška na „Cantate Bimbi“

Neděle 28. ledna

08:30 hod - mše svatá k Don Boskovi

10:00 hod - mše svatá k Don Boskovi

16:00 hod - pěvecká soutěž dětí „Cantate Bimbi“ s tombolou

Neděle 11. února

17:00 hod - koncert Vysokoškolského Uměleckého Souboru v kapli sv. Václava

RODINY

MODLITBY RODIČŮ ZA DĚTI

Otče náš,
jsou venku a já je nemůžu chránit.
Čím jsou větší, tím méně můžu být s nimi.
Jdou si svými vlastními cestami
a mně nezůstává než je svěřit Tobě
a snažit se jim rozumět a radit.
Dej jim dobré kamarády a přátele
a také dobré dospělé kolem nich,
kterým by na nich záleželo.
Chraň je, aby se jim nestalo nic zlého,
a samy aby nezavinily neštěstí.
Ochraňuj je, aby nedělaly nic nesprávného,
když jsou samy mezi sebou.
Především dej jedno: aby se rády vracely domů,
aby se těšily na domov rodičů a aby ho milovaly.
Dej, aby se mi dařilo vytvořit tento domov
a náš rodinný krb milým
a takový ho zachovat co nejdéle.

Jim dej, aby nemyslely na své rodiče se strachem ani tehdy,
když udělaly něco špatného.
Zachovej jim důvěru, že tento dům je pro ně stále otevřený
i přes všechny hlouposti, které udělaly.
Dej nám všem, aby jim náš domov ukazoval, co znamená být doma,
být u Tebe tam, kde Ty jsi doma, u stolu v tvém věčném království.

Amen.

Nebeský Otče, svěřil jsi nám děti, aby-
chom je vychovali k tvé oslavě a pro
jejich věčné štěstí. Stvořil jsi je k svému
obrazu a křtem jsi se přijal za své. Jsou
to tvoje děti a mají tvými zůstat. Jsou to
zároveň i naše děti, po nás zdědily své
vlohy a sklony. Prosíme, Pane, žehnej
jim. Ochraňuj je v nebezpečích života a
v pokušeních. Uchovej jim pravou víru.
Dej jim dobré kamarády a upřímné přá-
tele. Osvět' je při volbě povolání, aby tě
mohli oslavit spoluprací na tvém stvoři-
telském díle. Nám pak, nebeský Otče,
pomoz, abychom je vedli k tobě s cíle-
vědomou důsledností a se srdečnou
dobrotou. Dej nám, abychom se na
nich dočkali radosti. Kéž ti můžeme
jednou říci: Zde jsou děti, které jsi nám
svěřil.

Svatá Maria, matko Boží, ujmi se na-
šich dětí. Vždyť jsi také jejich matka.
Buď jim, královno andělů, spolu s jejich
anděly strážnými stálou ochránkyní a
veď je po cestách života do království
věčného radování, kde se i my s nimi
toužíme shledat znovu a navždycky.

Kancionál č. 054.

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE DĚKUJE

Děkujeme všem spoluobčanům, kteří přispěli do kasiček Tříkrálové sbírky 2007. Vybrali jsme 214 324,- Kč. Děkujeme také těm, kteří se podíleli na akci Tříkrálové dny v Domě techniky v Pardubicích. Sponzorovi - Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR – pobočce Pardubice, představitelům našeho města a kraje - panu primátorovi Ing. Demlovi a radnímu Bc. Macelovi, kteří zaštili Tříkrálové dny. Dále děkujeme všem koledníkům a účinkujícím, kteří se podíleli na bohatém programu a rovněž našemu mediálnímu partnerovi Českému rozhlasu Pardubice a Pardubickému deníku.

Poděkování patří také zaměstnancům Oblastní charity Pardubice a dobrovolníkům, kteří tuto akci dlouhodobě a zdárně organizačně zajišťovali.

Máme velkou radost, že se kromě již tradičně do sbírky zapojených obcí a měst jako jsou Holice, Lázně Bohdaneč, Moravany, Dašice a Sezemice zapojili také další obce jako jsou Čepí, Dřenice, Staré Jesenčany, Třebosice, Srch, Opatovice nad Labem a další. V letošní sbírce bylo vybráno o něco méně než v loňském roce (238 377,- Kč). To však není způsobeno tím, že by byli lidé méně štedří, ale tím, že sbírka trvala kratší dobu, prakticky jen 3 dny oproti dřívějším deseti, a že se nepodařilo sehnat dostatečný počet koledníků, což je pro výtěžek sbírky rozhodující. Vybrané peníze budou na Pardubicku použity na pokrytí vícenákladů spojených s rozšířením a zkvalitněním sociálních služeb.

Karel Tajovský
ředitel Oblastní charity Pardubice

BÝT KRÁLEM

"Ne, letos už opravdu nejdu, nevím co dřív," říkám ještě hodinu před tím, než se opět obléknu do tříkrálového kostýmu a odhodlaně vyrážím se dvěma dalšími králi do středu města. Víím, co mě čeká. Po několika rozpačitých minutách a prvních osloveních kolemjdoucích s prosbou o příspěvek do tříkrálové sbírky překonám ostych a začnu se ve své dočasné roli cítit dobře. Už k sobě tak křečovitě netisknu matnou, zapečetěnou pokladničku. Pozvolna těžkne a začíná povzbudivě rachotit.

Je sobotní odpoledne. Míříme do staré části města, kterou už bez předvánočního spěchu procházejí rodinky, nakupující, turisté, pejskaři. Jsou dobře naladěni. Je mezi nimi mnoho těch, kteří jsou rádi, že vidí tři vyparáděné krále. Pozitivně reagují na návrat tradice. Děti si nás zvědavě prohlížejí a někteří rodiče nebo turisté fotí. A co víc - většinou ochotně, s úsměvem a dobrým slovem přispívají do sbírky.

Přecházíme na hlavní třídu. Zpozdilí zákazníci pospíchají od jednoho ještě otevřeného obchodu k druhému. Někteří při pohledu na nás zabodávají pohled do chodníku a kopírují jeho povrch až do chvíle, než nás mají za zády. Na prstech dvou rukou jednoho z králů by se dali spočítat ti, kteří přecházejí rychle na druhou stranu ulice, když se k nim blížíme. A je výjimka, když nás po požádání o příspěvek někdo odmít-

ne. Většina našich spoluobčanů ochotně s úsměvem sahá do peněženek a kapes.

A já se znovu utvrzuji v tom, jak je dobře, že i letos jsem se účastnila tříkrálové sbírky. Ztratila jsem několik hodin volného času, ale mnoho získala. Pocit, že jsem malým dílkem přispěla dobré věci. Ujistění, že nesobečtí a velkorysí lidé mezi námi výrazně převažují a nejsou lhostejní k potřebám druhých. Je to o to úctyhodnější, oč více místních i celostátních sbírek je po celý rok pořádáno.

Stálo to za to. Nejen kvůli výtěžku, ale především pro hezké zážitky, o které se zasloužili ti, kteří nás doháněli a volali, abychom jim neutekli, protože také chtějí přispět. Kvůli stařence, která z polorozpadlé peněženky vydala poslední bankovku. Kvůli studeným prstům malých dětí, které také chtěly přispět třem králům, aby od nich dostaly zase jejich dary - cukr a kalendářik.

Ani humor nechyběl. To když byli osloveni ti, kteří v přecházejících dnech nebo chvílích již jednou přispěli. Ukazovali se smíchem kalendář s tříkrálovým znakem.

"Já už jsem přispěl, mám průkazku."

-itaj-

TEROR MOŽNOSTÍ?

Zdá se vám název tohoto zamyšlení trochu přehnaný? Možná. Ale tento výraz nejspíš není až tak daleko od zkušeností mnoha z nás. Nás, kteří pracujeme, odpočíváme nebo se pokoušíme regenerovat náš organismus a udržet si duševní zdraví ve všestranně hektickém období počátku jednadvacátého století. Období plné nabídek, reklam, informací, šancí, nástrah a nároků. Obdobím voleb. Voleb z různých nabízejících se možností.

Televize, Internet, rozhlas, obrovské množství knih snad už o všem, na co člověk pomyslí i nepomyslí, tiskoviny, kterými jsou obloženy trafiky a stánky... Továrny na výrobky. Továrny na reklamy. Továrny na jejich prodej. Továrny na zpracování volného času. A když ne továrny, tak stovky firmiček, spolků, organizací, občanských sdružení, veřejnoprávních organizací, církevních nebo veřejně prospěšných organizací. Chtějí přispět k naplnění volného času lidí rozličných věkových kategorií, profesí, zájmů. Vedou je k tomu nejrůznější důvody. Komerční, osvětové, prezentační. Nebo obyčejné, nezištné důvody - snahu podělit se s druhými o svoje zkušenosti, znalosti a zážitky.

Uspěť v dnešní době není snadné. Tím spíš, pokud jedinec nebo organizace působí ve více oblastech. Začátkem tohoto roku učinila Oblastní charita Pardubice další zajímavou zkušenost. Již

po několikáté uspořádala v rámci Tříkrálové sbírky i prezentačně osvětovou akci Tříkrálové dny. Na pět dní v Domě techniky připravila výstavu, kde prezentovala svoji činnost zaměřenou na zdravotní, sociální a humanitární oblast, a uspořádala různé doprovodné programy tak, aby oslovila co nejširší veřejnost.

Ačkoliv organizátoři využili médií a udělali vše pro to, aby se o jednotlivých programech dozvědělo co nejvíce lidí, neočekávali nabitý sál. Ale také nečekali, že například na setkání spojené s besedou s P. Ing. Mgr. Slámečkou, který přijel až z Prahy, přijdou jenom čtyři občané, a to pouze z řad našich farníků. Mělo to své výhody - možnost sednout si do kruhu a utvořit tak besedující skupinku. Kruh se nám podařilo uzavřít díky tomu, že se zapojili i organizátoři akce. Další výhodou bylo vytvoření příjemné, přátelské atmosféry. P. Slámečka nehovořil k řadám proti sobě. Hovořil s námi. My s ním. A stálo to za to.

Ti, kteří mohli přijít a nepřišli, se rozhodli věnovat svůj volný čas televizi, přenosu sportovního utkání, bojové hře na počítači, internetu, posezení u skleničky.... Zkrátka volili jednu z široké nabídky možností, která pro ně v tu chvíli byla nejzajímavější. I to je o naší svobodě. Svobodě nezvolit si to, co je přínosné, užitečné a obohacující.

-itaj-

KATECHEZE

ALFRED SCHILLING: DESATERO BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ

V rámci Pondělních večerů jsme si povídali o knize německého teologa Alfreda Schillinga, která je neobyčejně zajímavá. Je zajímavá především proto, že Schillingův pohled na biblický text Desatera (doslova „deseti slov“, jak říká bible) se pro většinu z nás liší od zkušenosti, kterou v sobě máme od doby, kdy jsme se s ním seznámili - obvykle už v dětství. Ale tento text je určen především pro dospělé lidi a je základem morálního kodexu každého člověka, který nechce doplatit na to, že nebude respektovat řád stvoření. Vždyť jde o slova ověřená tisíciletými zkušenostmi celého kulturního lidstva.

Autor zdůrazňuje, že Desatero není soubor přikázání, která člověku nařizuje Bůh a jejichž plnění tentýž Bůh kontroluje s případnými připravenými tresty. Naopak, Bůh, který člověka nesmírně miluje, mu dává rady, jak v životě ne-

narazit na situace, které by člověku způsobovaly bolest a problémy.

Biblický text začíná připomínkou události, kdy Bůh zachránil Izraelity z egyptského otroctví a nesvobody a také další text vypovídá o jeho starostlivém a láskyplném jednání. Bůh, který se o nás stará, nechce, abychom trpěli pro svoji nevědomost a ukazuje cestu životem. Desatero je zcela základní ukazatel na naší cestě. Je třeba přehodnotit v sobě dojem, že Bůh Starého Zákonu je přísný a trestající, člověku vzdálený pozorovatel, který lásku a milosrdenství projevuje jen vůči „spravedlivému“. Takový pohled je stresující, protože skutečná spravedlnost je pro nás něčím nedosažitelným. Ale Bůh je jiný. Nehodnotí náš „výkon“ jak dodržujeme přikázání, ale mluví o tom, že lidi zachraňuje a vysvobozuje. To vše ale znamená, že jde o slova opravu velmi závažná.

(Pokračování na stránce 10)

(Pokračování ze stránky 9)

Kniha pokračuje tím, že jednotlivá přikázání analyzuje a poukazuje na časté omyly v myšlení lidí, jak je chápou.

Často je Desatero nesprávně děleno na přikázání ve vztahu k Bohu (mluví se o prvních třech) a na dalších sedm, která se údajně týkají vztahů k lidem. Autor však připomíná, že Bůh sám pro sebe nenárokují naprosto nic. Bůh nám nedává Desatero jako přikázání, kterými by něco vyžadoval pro sebe, ale chce chránit právě člověka. Proto se všechna přikázání týkají především nás. Bůh nás ve své lásce upozorňuje na chvíle, ve kterých můžeme dělat chyby s dalekosáhlými negativními následky.

Také proto první přikázání („nebudeš mít jiného Boha“) nemluví o Boží „ješitnosti“ a vyžadování úcty, ale mluví o správném systému hodnot. Tedy o hodnotách, které je potřeba v životě mít, pokud nechceme měnit hodnotné za nehodnotné.

Bůh je někým jiným, než tím, co si po tím slovem my lidé obvykle představujeme. Poznáváme ho jedině tehdy, když skutečně zažíváme jeho přítomnost. Pokud zažijeme v životě něco hezkého, pocit štěstí, vyrovnanosti, radost z fungujícího společenství, setkáváme se s Bohem. Takový zážitek může proměnit pořadí našich hodnot. Cítíme, že je to pro nás důležité a že to náš život obohacuje a nechceme to opouštět.

Bůh nám tedy v prvním přikázání připomíná, že ho poznáme jedině skrze lásku. Nejde tu tedy o Boha, který se dožaduje, aby byl zařazen na správné místo v hodnotovém systému. Jde o člověka, aby jeho život neskončil na smetišti, zcela ochuzeném o radost z krásného světa. Ostatně, devastace životního prostředí je jen jedním z důsledků porušení prvního přikázání. Bůh nám radí, jak se takové život ohrožující chybě vyhnout.

Dalším obvyklým chybným pohledem je chápání druhého přikázání – „nezobrazíš Boha, nebudeš se žádnému takovému obrazu klanět“. Toto přikázání jsme z katechezí prakticky vyloučili a počet Desatera o něj snížili. Aby počet byl zachován, rozdělili jsme poslední přikázání na dvě. A přitom obrazy Boha, které si ve své mysli a ve svém nitru vytváříme a malujeme jsou velmi špatnou podobou našeho Boha, jaký skutečně je. Již byla řeč o představě Boha kontrolujícího a trestajícího člověka, v souvislosti se zachováním přikázání. A jak často se této zruďné představě klaníme, že jsme schopni Bohu upřít jeho milosrdenství a lásku k člověku! Je třeba vědět, že žádný obraz, který v protikladu

k druhému přikázání vytvoříme, není pravdivý a nesmíme jej za pravého Boha zaměnit. Často snadno tuto chybu děláme a přikázání nevytvářejí obrazy a neklanět se jim nerespektujeme. Šli jsme tak daleko, že jsme toto přikázání úplně vypustili a přestali ho citovat.

Třetí přikázání je vlastně upozorněním, že bychom neměli chtít s Bohem manipulovat s použitím magie, donucovat jej k něčemu zneužitím jeho JMÉNA. To je pro člověka také velmi důležité. Vždyť chtít manipulovat Bohem může jen vést k tomu, že si člověk způsobí velkou bolest a újmu, když zachází se silami, kterým nerozumí, nechápe je a které ho mohou i velmi citelně poškodit.

Čtvrté přikázání - zachovávat sváteční den jako den odpočinku - je velikým darem pro člověka. Jak úžasným ziskem pro celé lidstvo je existence neděle! Máme tak všichni možnost si odpočinout! Text bible vůbec nemluví o povinnosti návštěvy kostela či jiného bohoslužebného shromáždění. To, že my spojujeme odpočinek s bohoslužbou, je jen výraz toho, že odpočívat ve společenství těch, kteří chtějí Boha chválit za jeho dobrotu a věrnost, je pro nás radostí a něčím mimořádně milým. Jde o Boží dar pro nás, lidi, ne že my bychom snad mohli Bohu něco skutečně hodnotného přinést. Jen Boží dobrotu, lásku a otcovská (mateřská) shovívavost pozvedá v jeho očích náš pokus jej obdarovat na skutečnou hodnotu.

Ctití otce a matku je připomenutí v první řadě pro dospělého člověka. Jak rádi a často tuto povinnost vkládáme jen na děti a v dospělosti máme za to, že se nás to již netýká. A právě u tohoto přikázání jsme přímo ohroženi na vlastním životě, když jej nerespektujeme. Naše děti vidí náš příklad, který táhne víc, než všechna dobře míněná výchovná slova. Je-li tím příkladem jednání, které staré rodiče úctou k nim nenaplnuje, jak můžeme očekávat, že až my budeme staří, budou se naše děti o nás starat a pečovat o nás? A je možné, že bez jejich péče a starosti se vůbec neobejdeme a náš další život na tom bude zcela mechanicky záviset. Jak by ostatně vypadal náš svět, kdybychom se nesnažili s čistým svědomím jít dětem dobrým příkladem? Zde je ohrožení na životě pro každého, kdo přikázání nezachovává, zcela zřejmé.

V příštím čísle Zpravodaje se podrobněji podíváme na dalších pět přikázání a přiblížíme si Boží péči o člověka. Bůh je nám totiž vždy nablízku; zvláště v situacích, kdy si sami ubližujeme vlastními chybami.

Ing. Jan Franc

SILVESTR V KRAJI MARYČKY MAGDONOVY

*Vůz plný uhlí se v koleje zvrátil.
Pod vozem zhasla Magdonova vdova.
Na Starých Hamrech pět vzlykalo sirot,
nejstarší Maryčka Magdonova.*

Tímto, pravda, poněkud sugestivním úvodem z pera Petra Bezruče jsem Vám chtěl, milí farníci, přiblížit prostředí, ve kterém se část pardubických mládežníků rozhodla strávit přelom starého a nového roku. Realita byla naštěstí jiná, než jakou ve svém díle vykresluje „slezský bard“ – sirot nebylo pět, nýbrž jedenáct (a jen dvě pocházely z jedné rodiny) a když vzlykaly, tak povětšinou smíchy :o).

Pro většinu začal výlet na Beskydsko již 28. prosince, poslední dva (včetně autora článku) dorazili ke Starým Hamrům až o den později. Omlouvám se tedy, že nemohu o prvním dni pobytu podat fundovanější výklad a omezím se jen na kusé výpovědi ostatních a to, co jsme vytušili po našem příjezdu 29. prosince.

Ačkoli to tak nevypadá, pod Lysou horu na konci prosince skutečně dorazila zima a – věře, nebo ne – dokonce se sněhem! Což na jednu stranu způsobilo nemalé problémy „dopravní četě“, která si musela s náhlou nadílkou poradit, na straně druhé však:

- běžekchtiví lyžaři měli o zábavu postaráno (a našli se mezi námi tací),
- pěší turisté taky nezaháleli (a výprava – několikahodinová - to byla vskutku náročná: když jsme my, zbylí, druhý den večer, odpočatí po půldenní cestě vlakem, dorazili na místo, našli jsme v chalupě několik mátožných postav, které sice možná byly na pokraji svých fyzických sil, ale o svém turistickém zážitku vyprávěly s neskryvaným nadšením)
- co si budeme namlouvat, sníh se dá využít v mnoha dalších směrech – od roztodivných radovánek až po specifickou formu budičku ;o).

(Tolik na okraj, jak se sněhem naložit, NAPADNE-LI ovšem. To je podmínka, přes kterou bohužel nejede vlak, takže pokud nebudeme muset budoucím generacím sníh ukazovat jen v encyklopediích a poštěstí-li se nám ho někdy v těchto končinách spatřit, může vám předcházející odstavec sloužit jako inspirace.)

Za těch několik dnů jsme měli možnost zažít možné i nemožné, těžko uvěřitelné i zhora neuvěřitelné. Je to především zásluha našich hostitelů, protože nám připravili opravdu pestrý program, během kterého jsme měli možnost vyzkoušet svou zdatnost a odvalu (asi vás nepřekvapí, že právě při této zkoušce jsem si málem vyrazil dech :o) i sportovního ducha („Beskydský pětiboj“). Jeho vrcholem byl slavnostní ceremoniál „pasování“ na pravého Beskydčana. Co jsme ale všichni ocenili nejvíce, byl strávený čas, který jsme měli možnost spolu prožít. Ve světle studijních i jiných povinností a prostého faktu, že jsme přes týden rozprchlí doslova po celé republice, jsme rádi za každou takovou chvíli – a příležitost onoho čtyřdenního intenzivního soužití jsme využili beze zbytku. Nezaháleli jsme ani duchovně – 31. prosince, na Svátek Sv. Rodiny, jsme byli „odevzdat“ uplynulý rok do Božích rukou při mši sv. v malebném dřevěném kostelíku v Bílé a vlastní „přelom“ jsme prožili ve chvíli ztišení, radostného očekávání (co přinese rok se „šťastnou 7“) i bolestného loučení (co přinesl rok právě končící). Novoroční oslava pak patřila srdečnému veselí – přípitku, ohňostroji i tanečním kreacím.

Nicméně přišel 1. leden a probuzení do reality života – za oknem se „nebe změnilo v konev plnou vláhy“ (jak to poetičtěji lépe nazvat?), po bílé nadílce takřka ani památky a před námi dlouhá cesta domů (a to jsme ještě netušili, jak bude komplikovaná!). Díky všem bylo ale nač vzpomínat. Největší dík pak patří rodině Fibichově za to, že nám po tuto dobu poskytla azyl ve své malebné chaloupce „na Němčance“ a pak trojici organizátorů – sestřím Fibichovým (Lucka+Pavla) a Martinovi Ž. – kteří se, jakožto dobří znalci tamějšího prostředí, své hostitelské role ujali na výbornou.

Za účastníky silvestrovského setkání

MARTIN BERAN

P.S. V zájmu pravdy musím ještě dodat, že ona úvodní literární paralela nevyšla z mé hlavy. Je dílem jednoho z našich farních otců, který takto pohotově zareagoval při mé odpovědi na otázku, kde budeme letošního Silvestra trávit. Kdybyste se pídili po tom, kdo má tak „v malíku“ Bezručovo dílo, stejně by se ze skromnosti nepřiznal, proto uveďte alespoň jeho iniciály – TK...

INZERÁT—ZAMĚSTNÁNÍ

Středoškolák (elektro, slaboproud), 46let s dlouholetou praxí v obchodě, drobných opravách, logistice apod. se znalostí práce na PC, pasivní Aj a školní ruštinou hledá práci, resp. uvítá i upozornění na možnost zaměstnání na e-mailové adrese: jyryk@seznam.cz

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	po večerní mši sv.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 – 20 hod.
Čtvrtek	Předškoláci	fara	16 – 17 hod.
	Biblická hodina	kostel sv. Jana	17:00 hod.
	Společenství mládeže	farní sál	19:00 hod.
Pátek	Ministrantské schůzky	fara	16:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 21.01.	Setkání rodin	Salesiánské středisko	16:00 hod.
Po 22.01.	Ekumenické setkání	kostel sv. Jana	18:00 hod.
	Společenství dospělých	fara	20:00 hod.
Út 23.01.	Setkání mladých manželů	fara	19:00 hod.
St 24.01.	Ekumenické setkání	Archa	18:00 hod.
	Setkání Pastorační rady	fara	19:00 hod.
Čt 25.01.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15:00 hod.
Ne 28.01.	„Cantate Bimbi“	Salesiánské středisko	16:00 hod.
St 31.01.	Svátek sv. Jana Boska	kaple sv. Václava	18:30 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 – 18:00
	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání katechumenů	farní sál	19:00 hod.
Čt 01.02.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	08:00 – 16:00 16:00 – 18:00
Čt 01.02. Pá 09.02.	Lyžařský týden – Krušné hory 07	Osek u Duchova (Salesiánské. SM)	
Pá 02.02. Po 05.02.	Víkend pro ministranty	Masty (u Dobrušky)	
Pá 02.02.	Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice - mše sv.	kostel sv. Jana kostel sv. Jana klášterní kostel Rosice kostel sv. Bartoloměj kaple sv. Václava	06:30 hod. 12:00 hod. 16:00 hod. 16:45 hod. 18:00 hod. 18:30 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	16:00 – 18:00
So 03.02.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Čt 08.02.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 09.02.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Pá 09.02. Ne 11.02.	Víkend pro katechumeny	Deštné v Orlických horách - Vesmír	
Po 12.02.	Společenství dospělých	fara	20:00 hod.
St 14.02.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
	Setkání středoškoláků	farní sál	17:00 hod.
	Setkání katechumenů	farní sál	19:00 hod.
Čt 15.02.	Přijímání intencí	fara	od 07:00 hod.
Pá 16.02.	Latinská mše sv.	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
So 17.02.	Kajícní bohoslužba pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00 hod.
Ne 18.02.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
St 21.02.	Popeleční středa – začíná Postní doba		

Uzávěrka příštího čísla Zpravodaje farnosti bude 9. února, příští číslo vyjde 18. února 2007